

Vc
5333

h. 51

J

h. 517.

V c
5333

VOTIVAM.

SERENISSIMUM. AD. PRINCIPEM.
AC. DOMINUM.

DN.

JOHANNEM. GEORGIUM. IV.

DUCEM. SAXONIÆ.

ETC. ETC.

REGIA. CUM. MATRE.

SUA. E. DANIA. FELICITER.

REVERSUM.

ORATIONEM.

QVA. EUNDEM.

HUMILLIMA. SUBMISSIONE. PERORATURUS.

ILLUSTRISSIMUS. DOMINUS.

DN. FRIEDERICUS. FERDINANDUS.

COMES. A. WELTZ.

EXCIPIET.

AD. AUDIENDAM.

DOMINOS. SUOS. PATRONOS.

FAUTORES. ET. AMICOS.

DEBITAM. OBSERVANTIAM. POLLICITUS.

INVITATOS. CUPIT.

M. JOHANNES. VALENTINUS. MERBITZ.

DRESDENIS. SCHOLÆ. PATRIÆ.

CONRECTOR.

DRESDÆ,

LITERIS VIDUÆ ET HÆREDUM MELCH. BERGENII.

ANNO M. DC. LXXXIIX.

10.

Qui juvenutis informatione tenentur, præcipuè quidem illi, quorum publicâ autoritate munus est, bina ferè experiri credo omnes, quæ non parum ipsos reddant sollicitos, tædium sanè afferant, quod præter labores omnium molestissimos animum quasi frangat, tantum non abjicere eundem jubeat.

Primum quidem, quod omnes, quicumque tandem scientiæ aliquam ac eruditionis præ se ferre contendunt notam, nihil sibi neque prius neque potius esse velint, quàm de Scholis, earumq; doctoribus minùs benignè, vel in triviis verba facere. Videas hîc quasi pro concione, alto supercilio surgentes, qui, non aliter, atq; hoc ipsis datum sit & commissum negotium, in quo vires suas, quid demum valeant, periclitentur, magno verborum pondere recensere satagunt & exponere; quomodo Scholâ planè abhorreant; liberos suos ubivis gentium potius habere, quovis mittere & amandare malint, quàm publicæ Scholæ eosdem committere atque credere. Nunc cætus displicet discipulorum magno nimis numero collectus. Mox egenos quosvis admittendos tædet, quibus filios suos, liberalis scil. indolis, lautè educandos jungi, heu! quantum sordet. Tum ingeniorum absterret varietas, è qua facile quid, quod corrumpere *Hansellum* possit, ne hauriat, meruendum. Quæ verò & quanta ipsum præceptorem cura, vel furor tangit? à capite ad calcem, quod ajunt, audias, quæ reprehendant. Homines nempe affectibus laborant, quos vincere magnum opus est, tales verò natutuli nunquam etiam superare se voluisse, satis produnt; quorum adeò impetum conceptus iste, nunquam non repetendus sermo sequitur. Fontem tamen quo hæc ordine promanant, *Φιλανθίαν* & *invidiam* esse exactè sentit, qui liberius paulò attendens ad virtutum & vitiorum normam ac regulam eadem hæc revocat & metitur. Infelices, quin omnium hac in vita, ordine literario, infelicissimos, qui suam horum è calculo beatitudinem obtinere debeant: abire jubeam, & quibusvis sordidis opificiis libentius interessè, ad metalla se damnari æquiùs laturos, quam indigno tali, nec ferendo jugo perpetuò premi & macerari.

Alterum quod affligit, medicorum est hac in parte penuria. Sunt, qui morbum cum infirmitate penitus se cognovisse arbitrantur, digitoque vulnus commonstrasse persuasum habent, plurimi namque, præter quod indignantur, nec quid improbent, proferre sciunt; curam verò, quâ singula emendentur, rectius constituentur, quæ desideres addantur, intendit nemo. Propriæ videlicet inscitæ & infirmitatis probè conscii de hoc compellati ne hiscere quidem audent, ut suam ibi industriam, & si Diis placet, prudentiam omnem insumfisse, dixerim perdidisse, planè noscas. Sic tamen informatori intactum relinquitur, quod suum Deus ipse voluit, studii formandi methodus, qui si bonus, divinâ providentiâ operi datus fit, eidem *ut artificii sua in arte credendum* scias.

Egregiam sane summi & longo usu exercitatisimi viri operam navarunt, publicam in lucem emittentes, quâ ratione progredi deceat, qui & tempus lucrari velit discipulo, & fundamenta jacere, quibus quævis summa superstruere liceat, citra ullum in compendio dispendium metuendum. Quæ aliis dicta, non est animus hîc repetere, veniam verò dabis, amice lector, si datâ occasione, quæ circa **GENEROSI & NOBILIS** institutionem attendenda occurrunt, qualem, quod quidem norim; **GREFIO** nemo melius observavit, in tabula paucis, velut speculo intuenda subjiciam.

CIRCA

CIRCA INFORMATIONEM GENEROSI ET NOBILIS

Observantur quaedam, quae dixeris

ADOLESCENTEM ipsum, in quo requiritur, habeat

- Ingenium bonum, vel saltem ad studia non ineptum: quare illud fit
 - Tractabile.
 - Sedatum.
 - Laboribus gaudens.
- Memoriam fidam minimam non improbam, cui succurrimus
 - Ufu.
 - Labore, tum
 - Notatione.
 - Scriptione.
- Propensionem ad literas, aut saltem non aversionem.

Interna, & spectant

MAGISTRUM, in quo fit

1. Aetas justa, id est, nec
 - Puer aetate.
 - Nimis profecta aetatis.
2. Vita probata, unde erit
 - a. Pius, religionis verae amans & studiosus.
 - b. Colens honestatem morum.
 - c. Indoli discipuli accommodatus.
 - d. Sectans elegantiam vivendi, amabilis in sermone & aptus in actionibus.
 - e. Non alienae professionis.
3. Sufficiens eruditio, & iis ipse artibus instructus, quibus alios erudire debet. Id enim nisi est,
 - Amittit tempus.
 - Cogitur post didicere, quae perperam didicit.
 - Nunquam satis bona fide & per omnia emendatur.
 - Sed sibi tantum ipsi.
4. Habilitas docendi. Sunt enim quidam docti
 - Sibi & aliis, quatenus scripto doctrinam produnt.
 - Alteri, ac docendi facultate pollent: hi vero sunt expectandi
 - NB. a Deo.
 - Confilio bonorum

Sacra, & concernit vel

- Notitiam de Deo & religione, haberienda ex
 - Catechesi Lutheri.
 - Finckii Vade mecum.
 - Hunnii Summae Credendorum.
 - Dieterici Catechesi.
- Cultum, qui instituendus ad manu-ductionem pii auctoris, v.g. Arndtii, per preces matutinas & vespertinas, cum lectione Bibliorum.

INFORMATIONEM. Hic consideranda videntur

Res, quae informatio respicit vel

Non sacra, ubi informatio occupata est iis, quae pertinent vel ad

Linguae, quae

- vel sunt
 - Erudita, e quibus Nobili Latina sufficere videtur.
 - Non erudita, quales post vernaculam, quae omnino excellenda, sunt
 - Gallica,
 - Italica &c.
- Addiscuntur, tum quoad
 - Rudimenta, quibus dantur
 - Donatus.
 - Grammaticae regulae potiores.
 - Elegantiam cum proprietate.

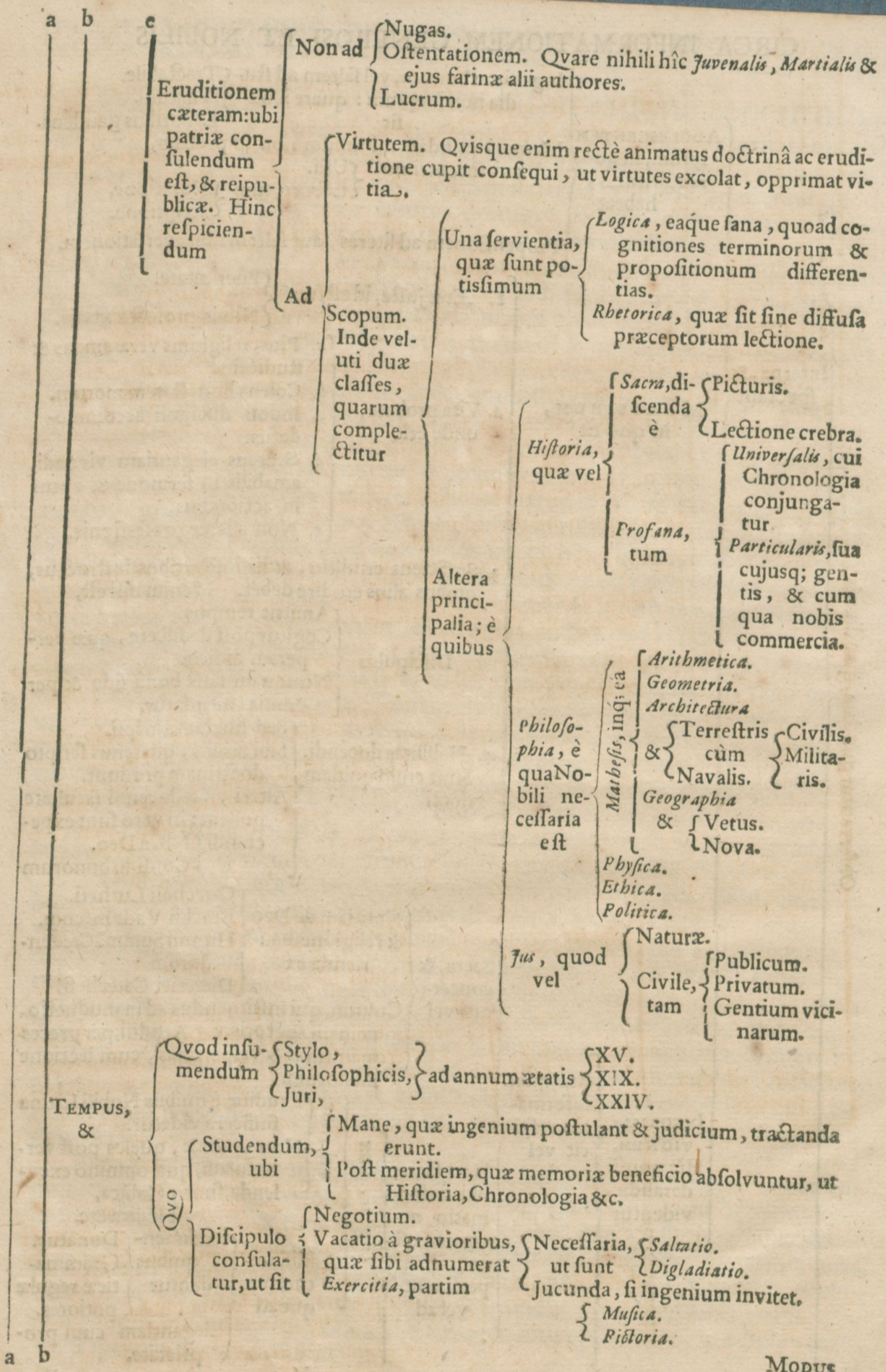
a

b

c

(2

Eru-

a b

MODUS.
Sit informatio

- 1. Svaris & jucunda, quæ talis redditur
 - { Bonis & honestis artibus, confabulationis suavitate &c.
 - { Non minis ac convitiis, clamore aut flagellis indefessis. *Pena* namque irrogandæ, quæ animum potius, quàm corpus afficiunt.
- 2. Facilis, id quod fit
 - { a. Ordine si singula tractantur & bonâ methodo.
 - { b. Perspicuè si exponuntur.
 - { c. Si non nimium festinabitur.
 - { d. Ubi Præceptor laborem in se suscipit.
- 3. Constans certa que: non uno tempore nimis rigida, altero nimis remissa, sed æqualis.
- 4. Judicio excolendo accommodata. *Potius namq; memoriâ, quàm judicio carere possunt humana negotia.*
- 5. Repetitione traditorum creberrima.
- 6. Culturâ memoriæ legitima.
- 7. Non sine libro aliquo memoriali, in quo notatu digna consignentur.
- 8. Ita ut advescat discipulus sensa animi primum patrio, tum latino sermone eleganter proferre.
- 9. Sociata cum pluribus. *Solitaria enim tardior & tardior est.* Jungantur autem discipuli

ratione { Morum boni.
 { Studiorum { Meliores; qui exemplo stimulent.
 { Minimum æquales, non tantum respectu
 { Profectuum, sed
 &
 { Ingenii.

Externa, ad quæ pertinet

Inspectio, cum Examine { Sæpius instituendo.
 { Nullâ factâ denunciatione.

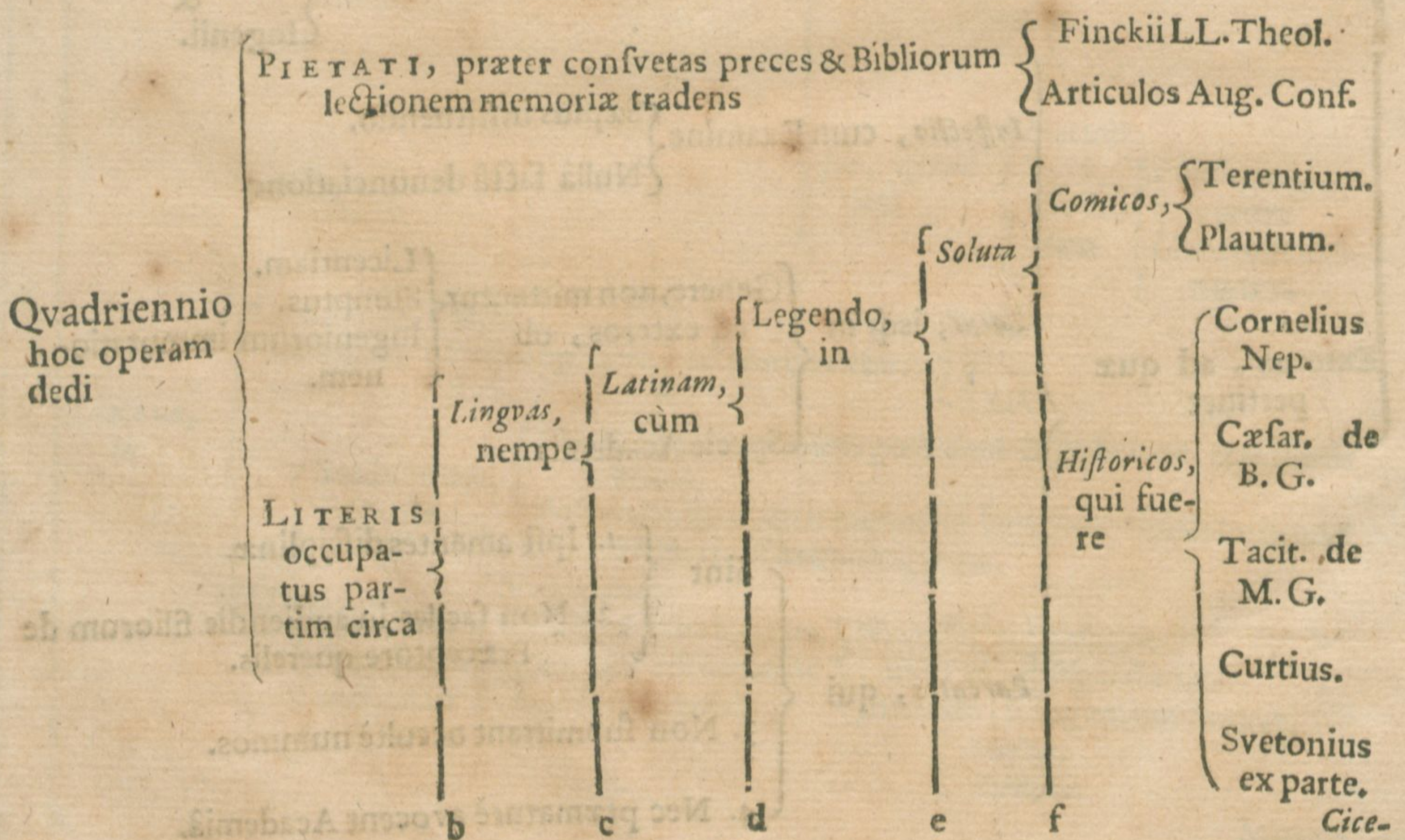
Locus, isq; in { Genere, non mittantur { Licentiam.
 { ad externos, ob { Sumptus.
 { Ingeniorum immutationem.
 { Specie Academia.

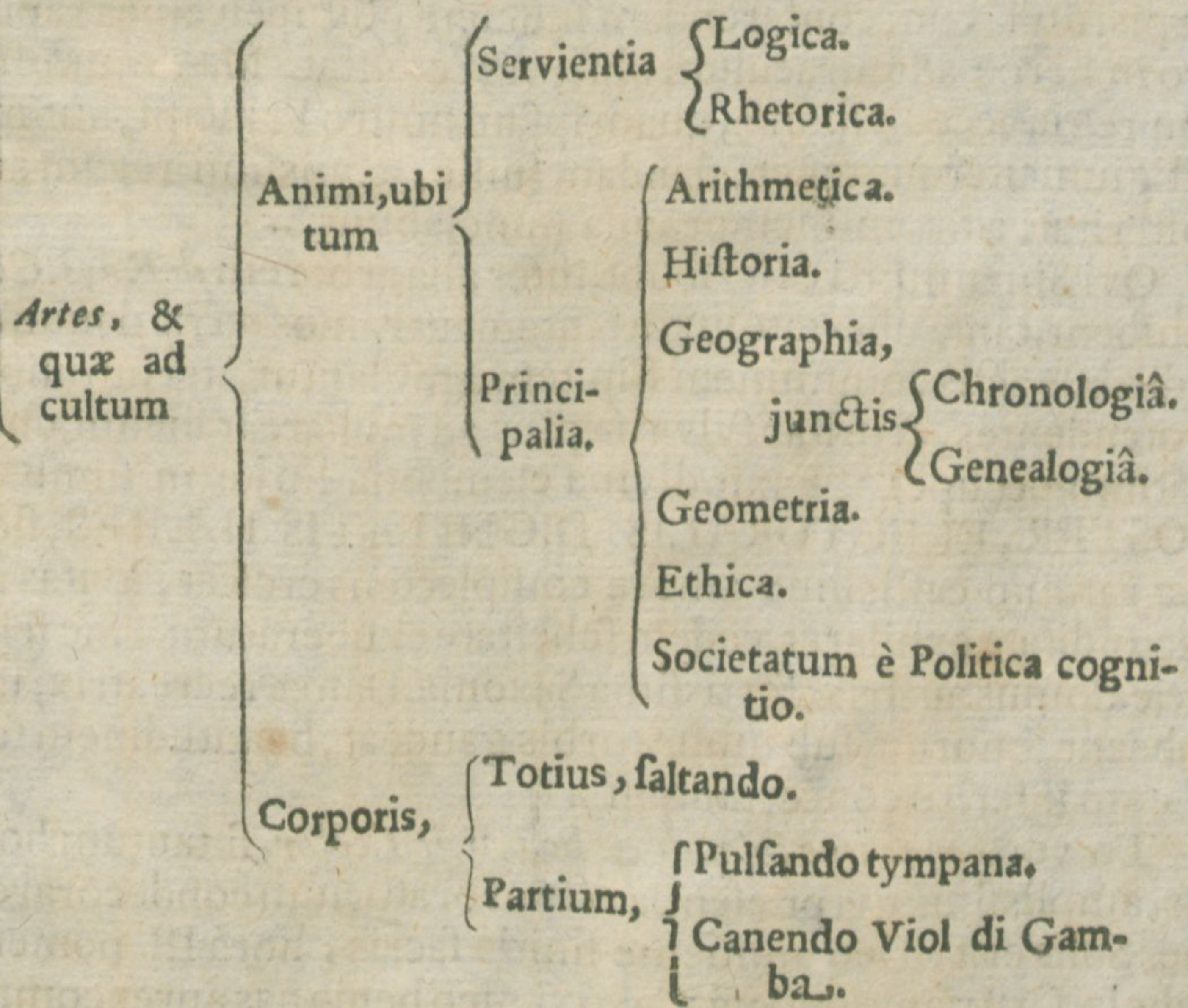
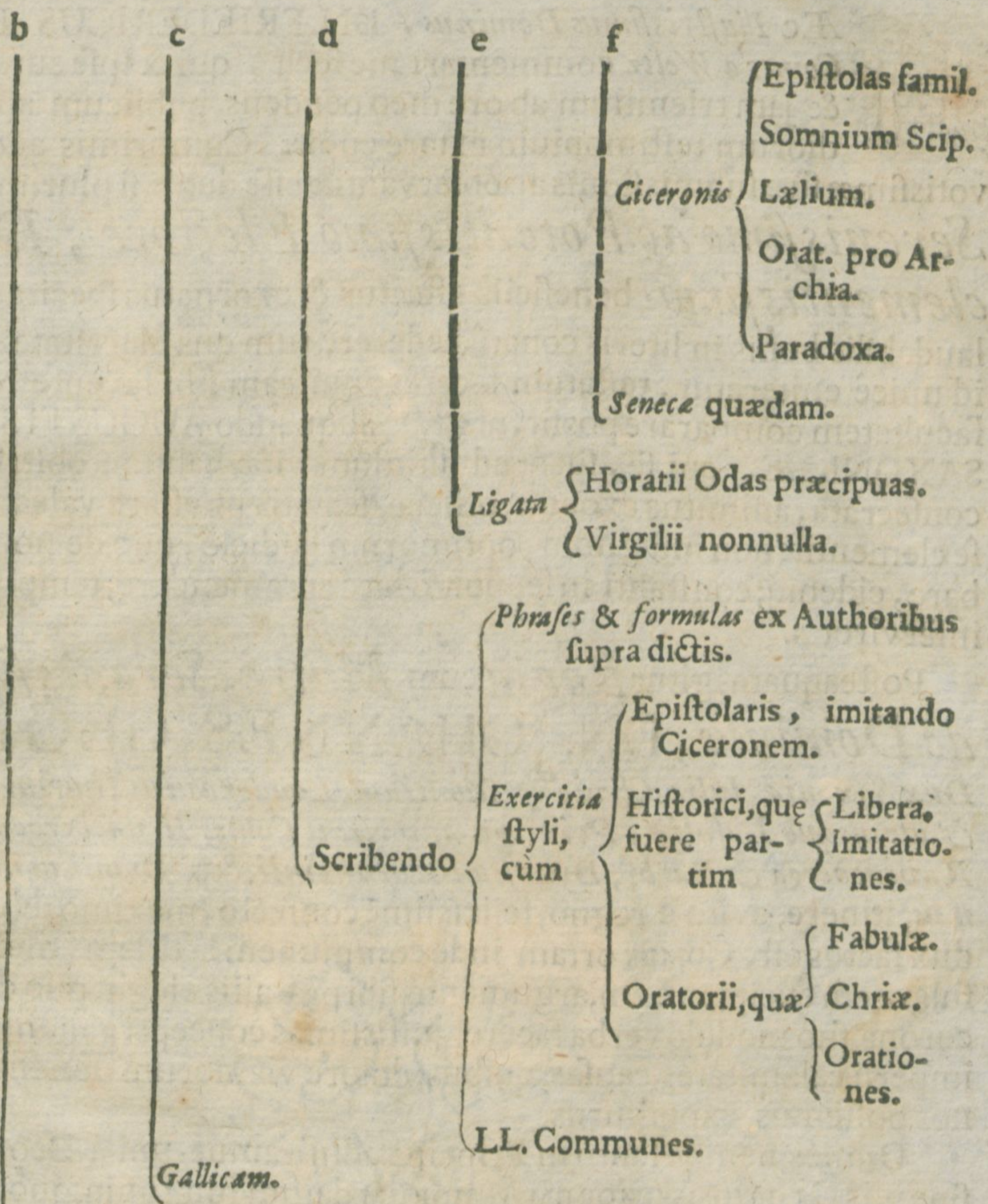
Parentes, qui { Sint { 1. Ipsi amantes disciplinæ.
 { 2. Non faciles in audiendis filiorum de Præceptore querelis.
 { 3. Non submittant occultè nummos.
 { 4. Nec præmaturè avocent Academiâ.

Vantum autem sit, & quid præstet, cum selectu, à veterum licet instituto, sit deflectendum, informationi incumbere, quod ipse privaris horis expertus sum, absit jactantiæ opinio, quâ me certè, qui norunt, liberant, memorabo. Traditus fidei meæ fuit puer, duodecim tunc annos natus, qui DONATO & præcipuis GRAMMATICÆ memoriæ mandatis Cornelii Nepotis lectionem fuerat orsus: Ingenio præclaro certè, attamen cui paria publicam quoque scholam alere, probare possum. Is quatuor annorum spatio, quo mecum vixit, hospitio quoque meo usus, eos cum Deo progressus fecit, ut domini parentis sui, Patroni mei honoratissimi, aliorumq; doctissimorum virorum iudicio dignus haberetur, qui probatis publicè profectibus, in Academiam, altioribus animum ad imbuendum, mitteretur. Hæc pensum istius temporis, quod prævio me ductore & autore feliciter absolvit, prout ipsemet sub discessum, quò rationem vitæ uterq; redderemus, methodi meæ observans consignavit. A me igitur parumper animum avertens juvenem illum honestissimum, cui quævis bona, magnum maximæ in familiæ incrementum, ut ne ullis seculi hujus corruptelis porro capiatur, quotidie adprecor, loqui putabis.

☉:(* * * * *):☉

FK 2c 5333

Æc Illustrissimus Dominus, DN. FRIEDERICUS FERDINANDUS, Comes à Weltz commentari me fecit, qui & ipse curæ meæ concreditus & jam triennium ab ore meo pendens, publicum aliquod suorum studiorum testimonium extare cupit. Cum primis autem obsequii & devotissimæ suæ submissionis ac observantiæ esse duxit, si plurimis, iisque maximis ab *Serenissimo ac Potentissimo Electore, Domino nostro clementissimo* beneficiis affectus & exornatus specimen, egregii sanè & laudabilis bonis in literis conatûs ederet, tum qua alacritate, animiq; fervore in id unicè eniteretur, testatum faceret, qui eam sibi favente Numinis clementiâ facultatem comparare possit, ut grata aliquando AUGUSTISSIMÆ DOMUI SAXONICÆ, cui se, suaq; ad ultimum vitæ halitum obstrictum, humillimè consecrata, animitus exoptat, officia, servitia præstare valeat, adeoq; Electorali se clementiæ non indignum, optimorum iudicio, quo de non dubitat, comprobare, eidemq; constanti in se, porro hæc commendare, tempori & occasione datæ inferviret.

Posteaquam igitur *Regia cum Matre, Serenissimus Princeps ac Dominus, DN. JOHANNES GEORGIUS IV.*

Dux Saxonie, Juliae, Clivie & Montium, Landgravius Thuringie, Marchio Misnie & utriusque Lusatia, Principis autoritate Comes Hennebergensis, Comes Marchie, Ravensbergæ & Barby, Dynasta Ravensteinii, &c. Dominus noster aq; clementissimus, itinere, avito è regno, felicissimè confecto, maximo subditorum gaudio re-dux factus est, COMES ortam inde communem lætitiâ, multo plausu sui fideris fulgorem excipientiam, argumento sibi præ aliis elegit, quo de in doctissimorum corona, suo modulo verba faceret, justissimas concepti gaudii nostri, publicas inter imperii calamitates, causas, quibus, dolore vicinorum non intacti, tamen efferre nos possemus, expositurus.

Omnes nempe tanto in Principe admiramur, uni à Deo collatum esse, quod singulis GLORIOSISSIMORUM MAJORUM datum fuit: quin, quo illi omnes Saxonica stirpis, nullâ cum conferendam indolem obstupescences rapiébant, ea cuncta nostro in heroe ad miraculum observari constat. Maximum in felicitatis augmentum regia accedit ipsa, quam ipsam nostro Principi, aut nulli, tantum virtutis fastigium uterque tenet, dandam fuisse, æquisimi rerum arbitri proloquuntur, posteritati ætatem memoranda nunciabunt.

Qui Sinensium res scribunt, inter alia arborem *de Rays, Goa* nativam, depictam exhibent, tantâ ubertate luxuriantem, ut ramos terræ denuo committat, qui & ipsi radicibus actis communem stipitem æmulantur, iterum alios terram appetituros protrudentes, & instar sylvæ, sæpius ad milliare Italicum, una eademq; arbor agri spatium occupet. Faxit divina clementia hujus in similitudinem PRINCEPS NOSTER, ELECTORALIS DIGNITATIS HÆRES, florentissimum stirpis suæ ramum castissimo amore complectens crescat, avitas atque paternas terras fecunditate exhilaret, eadem felicitate exuberaturâ. Sic felicissima Dania, Saxonica domus auctrix, fortissima Saxonia, Daniæ recreatrix, ultimis seculis semper habeant, quorum sub umbra orbis gaudeat, beatitudinem sentiat, vel ipsius mundi cum interitu concertantem.

Tu verò *maxime colende & benevole Lector,* si tantum honorem habiturus nobis, amplissimâ tuâ præsentia actum oratorium condecorare, & crastinâ luce, qui dies Solis erit, Deo annuente finitis sacris, horâ III. pomeridianâ, in Auditorio Scholæ Cruciana majori, COMITI meo benignas aures commodare volueris, non tantum calcas eidem ad majora, cum Deo & die, subeunda addes, sed & memorem proni in se affectûs, senties debitorem, eundemq; in exsolvendo, pro temporis & virium ratione promptum & unâ mecum paratissimum cognosces. Vale.

P. P. die 20. Octobr. Anno Christi 1688.

38):(0):(30

h.c.

US,
rus
u-
de-
ab
ro
&
in
riâ
UI
nè
ali
ro-
tæ

bs
V.
ia
ba,
fi-
re-
ris
m
ter
re

od
cæ
no-
en-
tis
ur,

am
pfi
ros
gri
PS
pis
ras
xo-
per
m-

no-
qui
rio
non
em
s &

ULB Halle 3
004 853 881

1017

h. 517.

Vc
5333

VOTIVAM.
SERENISSIMUM. AD. PRINCIPEM.
AC. DOMINUM.

DN.

JOHANNEM. GEORGIUM. IV.

DUCEM. SAXONIÆ.

ETC. ETC

REGIA. CUM.

SUA. E. DANIA. F

REVERSUM

ORATIO

QVA. EUN

HUMILLIMA. SUBMISSION

ILLUSTRISSIMUS.

DN. FRIEDERICUS.

COMES. A.

EXCIPIE

AD. AUDIE

DOMINOS. SUOS

FAUTORES. ET

DEBITAM. OBSERVANT

INVITATOS.

M. JOHANNES. VALEN

DRESDENIS. SCH

CONREC

DRES

LITERIS VIDUÆ ET HÆREI

ANNO M. DC.

BIBLI
PONI

102

